

Р Е Ш Е Н И Е №107

гр. Перник, 5 септември 2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на трети септември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията Гроздинска административно дело № 190 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).

Образувано е по жалба на Б.В.З. *** срещу отказ № 370/26.06.2012г. на ИФЗ Началник на Първо Районно полицейско управление към Областна дирекция на МВР гр.Перник за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. С оспорения административен акт е разпоредено и отнемане на издаденото разрешение серия “РК” № 0203227, както и изземване на притежаваното от Б.В.З.*** огнестрелно оръжие и боеприпаси за него.

С жалбата се иска отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен и неправилен. Основните доводи са, че предходното разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие е издадено от същия административен орган при същата фактическа обстановка, без промяна на нормативната база, която урежда този тип отношения.

Ответникът по жалбата - Началник на Първо Районно полицейско управление към Областна дирекция на МВР гр. Перник представя писмено становище, в което излага доводи за неоснователност на жалбата. Подробно мотивира липсата на предпоставки за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. Разрешението е поискано за самоохрана, но не са ангажирани доказателства за такава необходимост. Издаденото предходно разрешение е със срок, с изтичането на който правата по него се погасяват. В административното производство по издаване на последващо разрешение следва да се доказва отново и самостоятелно необходимостта от носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя Б.В.З.*** с вх. № 3728/07.06.2012г., за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. Като мотив в заявлението е посочено, че оръжието му е необходимо за нормалното изпълнение на част от

служебните му задължения във фирмата, в която работи. Представена е служебна бележка от “***”ООД, с която е удостоверено, че жалбоподателят участва при закупуването и транспортирането на скъпи резервни части и материали, необходими за производствената дейност на дружеството, както и за пренасяне на парични суми в брой.

Административният орган е извършил служебна проверка на основание чл.83, ал. 4 от ЗОБВВПИ. По делото са приложени справки от извършената проверка и докладна записка, с която е предложено да не се издава исканото разрешение, тъй като не са налице основанията на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Няма основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на исканото разрешение и доказателства за опасност за живота и здравето на заявителя.

Въз основа на административната преписка ИФЗ Началник на Първо Районно полицейско управление към Областна дирекция на МВР гр.Перник е постановил писмен акт, с който на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е отказал издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие на Б.В.З..

Между страните не се спори, че за ИФЗ Началник на Първо Районно полицейско управление при ОД – МВР –Перник е назначен Й. В.***, съгласно Заповед рег. № 268/2012г. Административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Спазена е процедурата, няма допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията за форма, отказът е писмен и е мотивиран.

Няма допуснато нарушение на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране. В случая жалбоподателят не е представил доказателства за необходимост от носене на огнестрелно оръжие. Няма данни за конкретна или потенциална опасност за живота, здравето, сигурността или имущество на заявителя, които да обуславят нужда от оръжие за самоотбрана. За служебни нужди също не може да се приеме, че има нужда от употреба на оръжие. Жалбоподателят не е охранител, а работи като заместник ръководител участък ремонтна дейност при производствена база Перник на “***” ООД. Обстоятелството, че участва при закупуване и транспортиране на скъпи резервни части и материали не налага носене на оръжие. Също така паричните разплащания на значителни суми могат да бъдат извършвани по банков път, а не в брой. В тежест на заявителя е да докаже безспорно наличието на основателна причина за носене на огнестрелно оръжие, а въз основа на данните по преписката и приобщените писмени доказателства не може да се направи извод, че са налице предпоставките по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Фактът, че е издадено предходно разрешение не е основание за получаването на последващо такова. С изтичане на срока на разрешението правата по него се погасяват. В ново административно производство по подадено заявление се проверяват предпоставките за издаване на ново разрешение, при условията към датата на подаване на заявлението. По данните и доказателствата, представени от заявителя не може да се приеме, че в случая е налице необходимост от носене и

съхранение на огнестрелно оръжие. Отказът е материално законосъобразен и съответства на нормата на чл. 58, ал. 1 т. 10 от ЗОБВППИ.

Разпореденото отнемане на предходното издадено разрешение, както и на притежаваното от Б.В.З.*** огнестрелно оръжие и боеприпаси към него са последици от отказа за издаване на ново разрешение и се основават на разпоредбата на чл. 153, т. 6 от ЗОБВППИ. Административният акт и в тази си част е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

По изложените съображения съдът счита, че не са налице основанията за отмяна на административния акт по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да заплати на Първо Районно полицейско управление към Областна дирекция на МВР гр.Перник разноски по делото - юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определено по чл. 8 във връзка с чл. 7, ал.1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Б.В.З. ***/26.06.2012г. на ИФЗ Началник на Първо Районно полицейско управление към Областна дирекция на МВР гр.Перник за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА Б.В.З.***, ЕГН *****, да заплати на Първо Районно полицейско управление към Областна дирекция на МВР гр.Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:/п/